

Lovtidende A

2024

Udgivet den 9. april 2024

23. marts 2024.

Nr. 327.

Bekendtgørelse af lov om godskørsel¹⁾

Herved bekendtgøres lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 12. marts 2023, med de ændringer, der følger af lov nr. 757 af 13. juni 2023.

Lovens område m.v.

§ 1. Den, der er etableret på dansk område og udfører godskørsel for fremmed regning med et motorkøretøj eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, skal have tilladelse hertil. Fællesskabstilladelse udstedt i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (forordning nr. 1072/2009) giver ret til at udføre nationale transporter. Tilladelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 2. Den, der er etableret på dansk område og udfører national godskørsel for fremmed regning med en varebil eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, og som fragter gods med en samlet vægt på mere end 11 kg pr. stykgods, skal have tilladelse hertil. Tilladelsen er national og udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 3. Den, der er etableret på dansk område og udfører international godskørsel for fremmed regning med en varebil eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, skal have tilladelse hertil. Tilladelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 4. Medmindre andet følger af bestemmelser fastsat af Den Europæiske Union, international aftale eller bestemmelser fastsat af transportministeren, kræver udførelse af godskørsel med motorkøretøj eller vogntog særlig tilladelse ved kørsel

- 1) over landets grænse eller
- 2) på dansk område af en virksomhed etableret i udlandet.

Stk. 5. Ved godskørsel for fremmed regning forstås kørsel med motorkøretøj eller vogntog, hvorved der mod betaling

af enhver art transporteres gods, der ikke tilhører eller er knyttet til køretøjets bruger på den i stk. 6 nævnte måde.

Stk. 6. Ved firmakørsel forstås kørsel, som er omfattet af artikel 1, stk. 5, litra d, i forordning nr. 1072/2009.

§ 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af køretøjer eller arter af godskørsel er undtaget fra kravet om tilladelse.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EU-regler om godskørsel og arbejdstid for selvstændige vognmænd samt tilsvarende aftaler med andre lande.

Stk. 3. Transportministeren kan for alle former for virksomhed, hvis aktiviteter omfatter vejtransport, lastning og losning af farligt gods, fastsætte regler om udpegelse af sikkerhedsrådgivere, herunder regler om sikkerhedsrådgiverens opgaver og uddannelseskrav samt om betaling for afholdelse af prøver vedrørende sådanne personers kundskaber og færdigheder.

Stk. 4. Transportministeren udarbejder hvert år en redegørelse til Folketinget om tilladelsesordningen, jf. § 1, stk. 2.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 3. Tilladelser i henhold til § 1, stk. 1 og 3, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (forordning nr. 1071/2009),

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, EF-Tidende 1997, nr. L 18, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 38/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF, EF-Tidende 2003, nr. L 226, side 4-17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2014, nr. L 159, side 11, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2020/1057/EU af 15. juli 2020 om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF, for så vidt angår håndhævelseskravene, og af forordning (EU) nr. 1024/2012, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 49, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/738 af 6. april 2022 om ændring af direktiv 2006/1/EF om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej, EU-Tidende 2022, nr. L 137, side 1.

- 1) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og
- 2) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Tilladelser i henhold til § 1, stk. 2, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der

- 1) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 2) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover og
- 3) udviser god vandel, jf. stk. 6.

Stk. 3. Tilladelser i henhold til § 1, stk. 2, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der ud over at leve op til kravene i stk. 1 har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt.

Stk. 4. Der kan under de i stk. 1-3 nævnte betingelser meddeles tilladelse til her i landet hjemmehørende foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 5. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1-4 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 6. Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som virksomheden skal opfylde, jf. stk. 2, nr. 3, og artikel 3, stk. 1, litra b, og artikel 6 i forordning nr. 1071/2009.

§ 4. En virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1 eller 3, skal have en godkendt transportleder, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 4 i forordning nr. 1071/2009,

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og
- 3) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 2. En virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 2, skal have en godkendt transportleder, der

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 3) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,
- 4) udviser god vandel, jf. stk. 4,
- 5) faktisk og vedvarende kan lede virksomhedens transportarbejde,
- 6) er bosiddende i et EU- eller EØS-land og
- 7) har de nødvendige faglige kvalifikationer.

Stk. 3. Drives en virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 2, som en personligt ejet virksomhed, skal transportlederen være virksomhedsejeren.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som transportlederen skal opfylde, jf. stk.

2, nr. 4, og artikel 4, stk. 1, og artikel 6 i forordning nr. 1071/2009.

§ 5. Ansøgning om udstedelse af tilladelse efter § 1, stk. 1-3, skal indgives til transportministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af ansøgninger efter § 1, stk. 1-3, herunder om, hvilke økonomiske eller faglige krav der skal være opfyldt, og den digitale løsning, jf. stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om frister for ansøgninger i forbindelse med behandling af ansøgninger efter § 1, stk. 2.

Tilladelsens indhold, løn- og arbejdsvilkår m.v.

§ 6. Tilladelser i henhold til § 1, stk. 1 og 3, skal medbringes i motorkøretøjet under kørslen, herunder i udlandet.

Stk. 2. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 3. En ansøger eller en indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 1, skal enten

- 1) følge et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område, jf. § 1, stk. 1, mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område,
- 2) være omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis faglige gyldighedsområde dækker arbejde under den i § 1, stk. 1, nævnte tilladelse, og som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark og gælder på hele det danske område, eller
- 3) være omfattet af en landsdækkende kollektiv overenskomst for chauffører, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Stk. 4. En ansøger eller en indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 2 og 3, skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 5. Transportministeren kan indsamle og behandle oplysninger fra eIndkomst, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynet, herunder til identifikation af tilladelsesindehavere til brug for målretning af tilsynet.

Stk. 6. Tilladelsesindehaveren skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst omfattet af stk. 3, eller indsende dokumentation for, at virksomheden følger omkostningsniveauet i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af stk. 3, nr. 1, eller stk. 4.

Stk. 7. Uenighed om en kollektiv overenskomsts faglige gyldighedsområde, jf. stk. 3, nr. 2, behandles fagretligt i overensstemmelse med gældende regler herfor.

Stk. 8. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om en tilladelsesindehavers afgivelse af oplysninger om anvendte motorkøretøjer.

Stk. 9. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om vederlag for en transportleder ansat i en virksomhed med tilladelse efter § 1, stk. 1, 2 eller 3.

Udførelse af godskørsel for fremmed regning

§ 6 a. National godskørsel for fremmed regning, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 2, må kun udføres af

- 1) indehaveren af eller en chauffør ansat i den virksomhed, som tilladelsen er udstedt til, eller
- 2) en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter stk. 3 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 2. Godskørsel for fremmed regning, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, må endvidere udføres af en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter stk. 4 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 3. Det kan i tilslutning til en tilladelse til godskørsel for fremmed regning, jf. § 1, stk. 1, eller en tilladelse hertil udstedt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde godkendes, at indehaveren erhvervsmæssigt udlejer chauffører. Godkendelsen omfatter tillige udlejning af chauffører til udførelse af erhvervsmæssig personbefordring.

Stk. 4. Det kan i tilslutning til en tilladelse til godskørsel for fremmed regning, jf. § 1, stk. 2 eller 3, godkendes, at indehaveren erhvervsmæssigt udlejer chauffører til udførelse af godskørsel for fremmed regning i varebiler, der er omfattet af tilladelseskrauet i § 1, stk. 2.

Stk. 5. En virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til stk. 3, skal opfylde betingelserne i § 6, stk. 3, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område for en virksomhed, der er etableret i Danmark.

Stk. 6. Den virksomhed, der er nævnt i stk. 5, skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst omfattet af § 6, stk. 3, eller indsende dokumentation for, at virksomheden følger et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af § 6, stk. 3, nr. 1.

Stk. 7. For godkendelse i henhold til stk. 3 og 4 finder bestemmelserne om meddelelse, fornyelse og tilbagekaldelse af tilladelser i medfør af § 1, stk. 1, 2 eller 3, tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Transportministeren kan fastsætte regler om meddelelse af godkendelse i henhold til stk. 3 og 4 og om krav til dokumentation i henhold til stk. 6.

Overenskomstnævn

§ 6 b. Arbejdsmarkedets parter kan oprette et overenskomstnævn. Nævnets formand, der skal være landsdommer, udpeges af Arbejdsrettens formand. De øvrige medlemmer udpeges af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter på godskørselslovens område, jf. § 6, stk. 3, nr. 1, således at der er et ligeligt antal medlemmer udpeget af arbejdsgiversiden og af lønmodtagersiden. Medlemmerne udpeges for en 4-årig periode.

Stk. 2. Nævnet suppleres med en repræsentant fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerside fra andre relevante overenskomstsparter ved behandling af sager, der vedrører overenskomster indgået af disse.

Stk. 3. Nævnet udfærdiger en forretningsorden, der godkendes af transportministeren.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om overenskomstnævnet, herunder antallet af medlemmer fra arbejdsgiver- og lønmodtagerside, suppleanter for nævnets formand og øvrige medlemmer.

§ 6 c. Transportministeren kan høre de relevante overenskomstsparter til vurdering af, om en ansøger eller indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 1, følger et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i kollektive overenskomster som nævnt i § 6, stk. 3, nr. 1.

Stk. 2. Transportministeren kan høre overenskomstnævnet til vurdering af, om en kollektiv overenskomst er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, jf. § 6, stk. 3, nr. 1 og 2. Sager herom kan anlægges ved Arbejdsretten af en virksomhed eller af en lønmodtager eller arbejdsgiverorganisation, der har en konkret og aktuel interesse i den pågældende sag.

Stk. 3. Transportministeren kan høre overenskomstnævnet til vurdering af, om en kollektiv overenskomst for chauffører opfylder betingelserne i § 6, stk. 3, nr. 3. Denne høring kan ske til brug for behandling af en ansøgning om en tilladelse efter § 1, stk. 1, eller efter en fælles anmodning fra de relevante overenskomstsparter.

Stk. 4. Transportministeren hører de relevante overenskomstsparter til vurdering af, om en virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt til chaufførvikarvirksomhed, overholder § 6 a, stk. 5.

Stk. 5. I sager efter stk. 1 og 4, hvor en af overenskomstparterne eller begge overenskomstsparter udtaler, at omkostningsniveauet i bestemmelserne om løn- og arbejdsvilkår, jf. § 6, stk. 3, nr. 1, ikke er fulgt, hører transportministeren overenskomstnævnet.

Vilkår for udenlandske virksomheder, der udstationerer førere i Danmark

§ 6 d. En udenlandsk virksomhed, der udstationerer en fører, der udfører godskørsel inden for vejtransportsektoren i Danmark, skal senest ved udstationeringens begyndelse udfylde en udstationeringserklæring via den offentlige brugerflade, der er forbundet til Informationssystemet for det

indre marked (IMI), når føreren udfører følgende arbejde for virksomheden i Danmark:

- 1) Cabotagekørsel som defineret i forordning (EF) nr. 1072/2009.
- 2) Den indledende eller afsluttende vejstrækning af kombineret transport.
- 3) Ikkebilateral international transport.

Stk. 2. En udenlandsk virksomhed, der er omfattet af stk. 1, skal efter udstationeringens ophør sende oplysninger om udstationeringen senest 8 uger efter anmodning fra Færdselsstyrelsen via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvilke typer af kørsler der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal anmeldes efter stk. 1 og 2, og regler om indhentning af oplysninger som nævnt i stk. 2 fra myndighederne i virksomhedens etableringsland eller andre landes myndigheder.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilken dokumentation føreren skal være i besiddelse af og fremvise efter anmodning fra kontrolmyndighederne i udstationeringsperioden.

§ 6 e. En udenlandsk virksomhed skal betale lønmodtageren en timeløn, der som minimum svarer til en timesats, som fastsættes i medfør af stk. 2, når lønmodtageren udfører følgende arbejde for virksomheden i Danmark:

- 1) Cabotagekørsel, hvor motorkøretøjets eller vogntogets samlede tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.
- 2) Den indledende eller afsluttende vejstrækning af kombineret transport, hvor motorkøretøjets eller vogntogets samlede tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter efter inddragelse af arbejdsmarkedets parter nærmere regler om den timesats, som lønmodtageren som minimum skal oppebære efter stk. 1. Timesatsen fastsættes på baggrund af relevante lønbestemmelser i de landsdækkende overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter, jf. § 6, stk. 3, nr. 1.

§ 6 f. Færdselsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af anmeldelsespligten efter § 6 d, stk. 1, dokumentationskravet fastsat i regler i medfør af § 6 d, stk. 5, og aflønningskravet efter § 6 e.

§ 6 g. Færdselsstyrelsen sender senest 25 arbejdsdage efter en forespørgsel fra myndigheder i de øvrige EU- og EØS-lande oplysninger om danske virksomheder til brug for håndhævelse af udstationeringsreglerne. Færdselsstyrelsen sender oplysninger via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI. Oplysninger kan tillige sendes i forbindelse med bilateralt administrativt samarbejde og gensidig bistand.

Stk. 2. En dansk virksomhed, som udstationerer førere inden for vejtransportsektoren i et andet EU- eller EØS-land, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen sende oplysninger, der er nødvendige, for at Færdselsstyrelsen kan varetage sin opgave efter stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan det administrative samarbejde efter stk. 1 udføres, og regler om, hvilken dokumentation virksomheden skal sende efter stk. 2, og fristerne herfor.

Vejtransportrådet, delegation, klageadgang m.v.

§ 7. Vejtransportrådets medlemmer udpeges af transportministeren. Transportministeren udpeger blandt rådets medlemmer formanden, der skal have en juridisk eller økonomisk uddannelse.

Stk. 2. Rådet drøfter generelle og overordnede spørgsmål på transportområdet og kommer med anbefalinger til transportministeren om regulering af rammevilkårene for transporterhvervet.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om Vejtransportrådet, herunder om udpegning af medlemmer og antallet af disse, suppleanter for nævnets formand og øvrige medlemmer.

§ 8. Transportministeren kan bemyndige statslige myndigheder under Transportministeriet til at udøve beføjelser i medfør af forordning nr. 1071/2009, forordning nr. 1072/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet i henhold til forordning nr. 1071/2009, forordning nr. 1072/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder at afgørelserne skal påklages inden en bestemt frist, eller at afgørelserne ikke kan påklages.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler for udøvelse af vognmandsvirksomhed.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere vilkår for internationale tilladelser, der udstedes efter § 1, stk. 4, nr. 1.

Afmærkning af køretøjer

§ 9. Transportministeren kan fastsætte regler om afmærkning m.v. af køretøjer, der anvendes til godskørsel.

Gebyr

§ 10. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for udstedelse, fornyelse og ændring af tilladelser efter § 1, herunder regler om gebyr til dækning af omkostninger forbundet med tilsyn.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for udstedelse af kvalifikationsbeviser til chauffører, godkendelse af uddannelsessteder, udlevering af afmærkningskilte og udstedelse af beviser for anmeldelse i henhold til § 11.

Firmakørsel

§ 11. Et motorkøretøj eller vogntog, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og en varebil, hvis tilladte totalvægt overstiger 2.500 kg, skal, såfremt motorkøretøjet, vogntoget eller varebilen anvendes til firmakørsel, anmeldes til SKAT, medmindre brugeren har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1 eller 2. Det samme gælder for en varebil, hvis tilladte totalvægt overstiger 2.500 kg, medmindre brugeren har tilladelse.

delse i henhold til § 1, stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler herom.

Stk. 2. Beviset for anmeldelsen af det pågældende køretøj i henhold til stk. 1 skal medbringes under kørslen.

Tilbagekaldelse af tilladelser m.v.

§ 12. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, kan foruden i de i artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 nævnte tilfælde tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lovs § 6, stk. 3, og § 6 a, stk. 5,
 - b) øvrige bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - c) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods, køretøjers største tilladte totalvægt samt køre- og hviletid,
 - d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR),
 - e) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - f) miljølovgivningen om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - g) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - h) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport,
 - i) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel,
 - j) EU-lovgivning om adgang til det internationale marked for gods- og buskørsel,
 - k) EU-lovgivning om betingelserne for udøvelse af vejtransporterhvervet,
 - l) lovgivning om løn- og arbejdsvilkår og arbejdstid inden for vejtransporterhvervet, herunder udstationering af arbejdstagere inden for vejtransport,
 - m) lovgivning om periodesyn og syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer,
 - n) lovgivning om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser,
 - o) lovgivning om handelsret,
 - p) lovgivning om erhvervsansvar eller
 - q) konkurslovgivning eller
- 2) har betydelig ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover.

Stk. 2. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lovs § 6, stk. 3, og § 6 a, stk. 5,
 - b) øvrige bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - c) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods og køretøjers største tilladte totalvægt,
 - d) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - e) miljølovgivningen om beskyttelse af jord og grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - f) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - g) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport eller
 - h) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel eller
- 2) har betydelig ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover.

Stk. 3. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 og 3, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, kan tilsvarende tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 2, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6.

Stk. 4. En godkendelse som transportleder af en virksomhed, jf. § 4, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, eller stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 5. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, 2 eller 3, eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1-3, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 6. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 4, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 7. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 4, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, tilbagekaldes efter stk. 1-5 eller artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller nægtes fornyet, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 3 henholdsvis § 4.

Stk. 8. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om frister for godkendelse af en ny transportleder i forbindelse med fratrædelse af en godkendt transportleder for virksomheder med tilladelse efter § 1, stk. 1-3, og for midlertidig fortsættelse af en virksomhed med tilladelse efter § 1, stk. 1-3, efter dødsfald, under konkurs eller rekonstruktion med henblik på afhændelse, afvikling el. lign.

§ 12 a. I forbindelse med behandlingen af sager om tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel for fremmed regning kan myndighederne i nødvendigt omfang videregive oplysninger om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, og § 12, stk. 2, nr. 1, som en fører, en administrerende direktør eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelse af hvervet.

§ 13. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller denne lovs § 12 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 1, litra a, § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 2, nr. 1, litra a, § 12, stk. 2, nr. 2, § 12, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 1, litra a, stk. 2, nr. 1, litra a, og stk. 1, nr. 2, stk. 2, nr. 2, § 12, stk. 5, eller § 12, stk. 6, skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Færdselsstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 1, litra b-q, § 12, stk. 2, nr. 1, litra b-h, § 12, stk. 3, eller § 12, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 1, litra b-q, og stk. 2, nr. 1, litra b-h, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden ikke længere opfylder betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, eller § 3, stk. 2, nr. 2, eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i § 4, stk. 1, nr. 3, eller § 4, stk. 2, nr. 3. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 3, stk. 2, nr. 3, eller § 4, stk. 2, nr. 4.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, og lovens § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 2, nr. 2, § 12, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 1, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, og § 13, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er

indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, og lovens § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, nr. 1, § 12, stk. 3, § 12, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, § 12, stk. 5, § 12, stk. 6, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, nr. 3, og § 13, stk. 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13 eller lovens § 12 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelse om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år, efter at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 14. Færdselsstyrelsen har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en udenlandsk virksomheds køretøj med henblik på at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for Færdselsstyrelsens tilsyn efter § 6 f, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om politiets bistand efter stk. 1.

§ 15. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, der er tilbagekaldt, jf. § 12, skal sammen med et i henhold til § 9 udleveret afmærkningsskilt straks afleveres til den myndighed, der har udstedt tilladelsen.

§ 16. Politiet kan tilbageholde et motorkøretøj, med hvilket der udføres godskørsel i strid med loven, forskrifter udstedt i medfør heraf eller EU-regler om godskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2. Tilbageholdelse kan ske, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser. Tilbageholdelse kan endvidere ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde og sagsomkostninger eller for at sikre konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun indtil de nævnte beløb er betalt eller der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i motorkøretøjet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over motorkøretøjet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3. Retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

§ 16 a. Politiet kan foretage ransagning af køretøjet i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Hæftelse ved international kørsel

§ 16 b. Den registrerede ejer eller bruger af et motorkøretøj med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, eller en varebil eller vogntog med en tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, hæfter over for føreren af køretøjet og andre personer, der er tilknyttet dennes virksomhed og efter dennes anmodning deltager i og medvirker til transportens gennemførelse, for udgifter, der opstår under kørsel i udlandet, til behandling m.v. i udlandet og hjemtransport i forbindelse med sygdom.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende ved sin ansættelse svigagtigt har fortiet sygdommen, denne er selvforskyldt eller udgifterne afholdes efter

- 1) lovgivningen om arbejdsskadeforsikring,
- 2) lovgivningen om offentlig sygesikring,
- 3) bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger eller
- 4) bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet i tilfælde af konflikter med udenlandske myndigheder som følge af handlinger eller undladelser, der har en naturlig forbindelse med transportens udførelse.

Stk. 4. Den, der hæfter efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine eventuelle forpligtelser, forinden et køretøj kører ud af landet.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om hæftelsen, herunder om dens omfang efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, og om sikkerhedsstillelsen efter stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for sikkerhedsstillelse ved kørsel inden for nærmere angivne områder.

Uddannelse og efteruddannelse af chauffører

§ 16 c. Transportministeren kan bemyndige andre offentlige myndigheder eller private organisationer eller virksomheder til at varetage administrationen og træffe afgørelser i medfør af de regler, der er fastsat for at gennemføre De Europæiske Fællesskabers direktiv om grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Transportministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder, organisationer eller virksomheder og i øvrigt fastsætte regler for deres virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

§ 16 d. Transportministeren kan fastsætte regler om krav til uddannelse og uddannelsesbevis for føreren af motorkøretøjer, der er omfattet af denne lov, og om tilsyn med godkendte uddannelsessteder.

§ 16 e. Ansøgning om udstedelse af bevis for opfyldelse af grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 2, skal indgives til Færdselsstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Færdselsstyrelsen stiller til

rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Færdselsstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Færdselsstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Færdselsstyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Færdselsstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Færdselsstyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Færdselsstyrelsen.

Straffebestemmelser m.v.

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1-4, § 6, stk. 1 og 2, § 6 a, stk. 1 og 2, § 6 d, stk. 1, § 6 e, stk. 1, § 6 g, stk. 2, § 11, § 15 eller § 16 b, stk. 4,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven,
- 3) overtræder De Europæiske Fællesskabers forordninger om godskørsel eller
- 4) erhvervsmæssigt udlejer chauffører uden at være godkendt hertil efter § 6 a, stk. 3 og 4.

Stk. 2. I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. I forskrifter, der fastsættes i medfør af § 2, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og fastsættes regler om strafudmåling ved samtidig pådømmelse af flere strafbare forhold samt fastsættes regler om udmåling af bøder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1, nr. 1-4, lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 5. Der kan i regler fastsat i medfør af stk. 2 fastsættes, at der ved udmåling af straffen for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til loven kan lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 6. Ved straffens udmåling ved overtrædelse af § 6 d, stk. 1, betragtes det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller

andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

§ 17 a. Ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af godskørselslovgivningen kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motorkøretøj, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af lovgivningen, og såfremt konfiskation ikke er urimelig.

Stk. 2. I øvrigt gælder borgerlig straffelovs regler om konfiskation.

§ 17 b. (Ophævet)

§ 17 c. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at Færdselsstyrelsen i nærmere angivne sager om overtrædelser af § 6 d, § 6 e eller regler udstedt i medfør heraf, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift og reglerne i retsplejeloven om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 1989.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer.

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. Regler fastsat i henhold til §§ 5, 8, stk. 1, og 21 i lov nr. 293 af 23. maj 1973 forbliver i kraft, indtil de ophæves. Overtrædelse af disse regler straffes med bøde. § 17, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 757 af 13. juni 2023 om ændring af lov om godskørsel (Gennemførelse af ændring af udlejningsdirektivet)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Transportministeriet, den 23. marts 2024

THOMAS DANIELSEN

/ Kathrine Aagaard Lise

²⁾ Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 1, stk. 1, 1. pkt., § 1, stk. 2, 1. pkt., § 1, stk. 3, 1. pkt., § 2, stk. 2 og § 6 a, stk. 5.